કિસ્સા કાલી-ગોરીકા.

કિસ્સા જગ જમાકી ખોપરીકા.

મુદ્રક—જયંતરાય આરૂજી માલપેકર શ્રીગોરધન છાપખાના,
ટાંકાબંદર મુંબઈ નં. ૩. [illegible]
પ્રકાશક—હુસન મિરઝા બુકસેલર નિશાનપાડારોડ મુંબઈ નં. ૩.

કિસ્સા અલી ગોરી

શખસ એક શહર સુરતમેં ઉસીકી જોરૂ વાં થી દો,
એક ગોરી દુજી સાંવલ ઉસીપે વો રહાથા મો
કમાનેકો સો વો નિકલા ગયા પરદેસમેં ચલકર
રૂપૈ કિતે કમાલાયા ફિર આયા અપને ઘર વલ કર.
ચલા આવે વો રસ્તેસે કરે દિલમેં ફિકર યું કર,
જુદે ઘરહૈ યે દોનોંકે યે ગઠડી કિસ લેજાવું ઘર.
મોહલ્લે બીચ જબ આયા વો દોનોંકો ખબર પોંચી,
અપસંદ લોભકો દૌડી મિસલે ચીલકે નોંચી.
પકડ કર હાથ સીધેકો વો કહને ગોરી યું લાગી,
તુમ્હારી યાદથી મુઝકો તો સારી રૈન મૈં જાગી.
અભી ઘરકો ચલો મેરે અચ્છા ખાના પકાયા મૈં,
પિછે ગઠડી સંભાલુંગી કમાઈ ક્યા કીયા તુમને.
પકડ કર હાથ બાએંકો વો સાંવલ યું કહી મુખસે,
મિયાં જબસે સિધારે હો ગવાઈ દિન સભી દુખસે.
અભી ઘરકો ચલો મેરે પકાઈ ગોસ્ત મૈં રોટી,
મૈં તો સાંવલ બડી રંહું યે ગોરી મુઝસે હે છોટી.
પિયાંકે હાથ દોનોંહી પકડકર ખીંચને લાગી.

વો સાંવલ ઔર ગોરીકી લઢાઈ આપમે લાગી
લગી ગોરી સો યું કહને પિયાકા બહોત મૈં પેયારી,
મિયાં આવેંગે ઘર મેરે બલા તુ છોડદે કાલી.
લગી સાંવલ તભી કહને કે ગોરા રંગ તેરા કાચા,
મૈં તો સાંવલ સલોની હું પિયાકા હેત મુઝ સાચા.
લગી ગોરી સો યૂં કહનેકે તુ કાલી ઠીકરી જૈસી,
પિયાકા પેયાર ને તુઝપર બઢાઈ મત તુકર એસી.
લગી સાવલ તભી કહનેકે એ ગોરી તેરે દોં રંગ,
કભૂ પીલી કભુ ઉજલી પિયા તેરે કરે ને સંગ.
મૈંતો સાંવલ સલોની હું ફિરે નૈં રંગોભુ મેરા,
મિયાં આગે બિયાહનેકો ચઢેથે બાંધકર સેહરા.
તુતો આગું બિયાહીથી નવાઈ કયા હુઈ તુઝપર,
મૈં તો ગોરી સો રૂપારી પિયાકા ચાહ હૈ મુઝપર.
મૈં તો ઉજલીહું ફુલોંસી અજબ હૈ ગુલજાર હૈ રંગી,
પીયા મુઝપર ભંવર હૈરે તુ કાલીહૈ સો બેઢંગી.
લગી સાંવલ તભી કહનેકે ગુલ પૈસેક બહોત આવે,
મૈં તો કાલી સો હાંથીસી રૂપૈ સૌ લાખસે આવેં.
મૈં તો ઉજલી કબુતરસી તેરી ઘુઘુવાની હૈ બોલી,
તુતો કાલીહૈ કવ્વેસી ઉડાવે માર કર ગોલી.
મૈં તો કાલીહું કોયલસી મેરા આવાજ હૈ પેયારા,
બગીચામેં રહું ટોક કબુતર કૌન બીચારા.
મૈં તો ઉજલીસો ચાંવલસી બને પોલાવભી ખાંસા,

તુતો કાલી નકારી હૈ તેરેસે કૌન કરે આસા.
લગી સાંવલ તભી કહને પુલવમે તીન રંગ મેરે,
લવંગ જીરા મીરચ કાલી યે ચાવલ એકલે તેરે.
લગી ગોરી સો યું કહને મેરા રંગ હૈ શકર બુરા,
ખલક મીઠાસસે ખાવે ઉસીકા પેટ ભર પુરા.
લગી સાંવલ તભી કહનેક કાલી હૈગી કસ્તુરી,
ઉસીકા મોલ હૈ ભારી હૈ ખુશબૂમેં વો ભર પુરી.
લગી ગોરી સો યું કહનેકે યે મસ્કા સો હૈ ઉજલા,
પિયા મુઝપર લોભાવેગે ગ્રહે કાલી તુસર બુજલા.
લગી સાંવલ તભી કહને અફિમ કાલી સો મહંગી હૈ,
કુસુંબોં પર પડે ઝગડે યે ઉજલી ચીજ સસ્તી હૈ.
લગી ગોરી સો યું કહને કપાસ ઔર રૂઈ ઉજલી હૈ,
ખલક સબ પહન્તી કપડે એ કાલી તુ તો રિઝલી હૈ.
લગી સાંવલ તભી કહને યે કાલા રંગ મુઝ ભાવે,
અજબ કાલી સિયાહી હૈ હોરાં ઉસસે લિખા જાવે.
મૈં તો ઉજલી સો ચુનસી ઉસી ઢીછુ ઢીલાતે હૈ,
સુપારી પાન ઔર કથ્થા ઉસીકે બીચ ખાતે હૈ.
લગી સાંવલ તભી કહનેકે સુર્મા સબ લગાતે હૈ,
કે ઉસકા રંગ હૈ કાલા ઠંડક આંખોમેં પાતે હૈ.
લગી ગોરી સો યું કહનેકે મૈં ઉજલી હું રંગ રાની,
સભોમેં બહોત પ્યારી હું અને જોબનમેં મદમાની.
લગી સાંવલ તભી કહને જવાની મુઝસે તી હૈ,

તેરા જબ રંગ બાલોંપરહો બુઢા દેખકર રોવે.
લગી ગોરી સો યું કહને કે મૈં ઉજલી હું જીવ મોતી,
તુ તો કાલી હૈ હબશીસી પિયા બિન અબ રહે રોતી.
લગી સાંવલ તભી કહને બડાઇ ક્યા દિખાતી હૈ,
કાલે દર્યાકા મોતીહૈ ઉસે ક્યા તુ સરહાતી હૈ.
લગી ગોરી સો યું કહનેકે મૈં હું ચાંદકા તુકડા,
તુ કાલી આરસી લેકર તેગ તો દેખલે મુખડા.
લગી સાંવલ તભી કહને તેગ તો ચાંદ હૈ છોટા,
મેરા આસ્માન હૈ કાલા જમીગે બહોત હૈ મોઠા.
લગી ગોરી સો યુ કહનેકે ઉજલા દીન સો હૈ મેરા,
તુ તો કાલી અન્ધેગીસી ચલે ન જોર કુછ તેરા.
લગી સાંવલ તભી કહનેકે હવાકી દિન મને હોવે,
થંડી યે રાત હૈ સારી ખલક આરામ સે સોવે.
લગી ગોરી સો યું કહનેકે ગોરે દો છીપાએ હૈ,
જો તેરે દાંત હૈ ઉજલે ઔર દુજે નખ લગાએ હૈ.
આંખોંકા ફોડ ડાલુંગી કે દાંતોંકા ગીરદુંગી.
તુઝે બુઢયા બનાકરકે સો ભુખિ કર બિઠાદુંગી.
લગી સાંવલ તભી કહનેકે કાલે તીન ચુરાએ હૈ,
મીસી કાજલ અને બાલા યે મુખપર તીલ લગાએ હૈ.
આંખોંમે કિ કીયા કલાઈસે મૈં ફોડ ડાલુંગી,
તેરે સરકે સભી બાલાં અભી મૈં તોડ ડાલુંગી.
લગી ગોરી સો યું કહને મૈં તો ઉજલી સો રૂપારે,

હોવે જીસપાસ રૂપારે સલામ ઉસકો કરે સારે.
લગી સાંવલ તભી કહને લોહા તલવારકા કાલા,
હિમ્મત આવે તો ચલા મારે રૂપૈયા કૌન હે સાલા
લગી ગોરી સો યું કહનેકે ઉજલા દુધ હૈ પ્યારા.
ખલક સબ ઉસકો ખાતી હૈ ઉસીકા કામ હે ન્યારા,
લગી સાંવલ તભી કહને યે કાલમે કહલાતા હૈ.
પરીન્દે જાનવર આદમ સભીકા યે ખિલાતા હૈ,
વો સાંવલ ઔર વો ગોરી દોનોંમે કોઈ ના માની.
ગુસ્સા હોકર શીતાબીસે મિયંકા હથકો તાની
મિયાને તબ ગુસ્સા હોકર કહા તુમકો મેં કહતા હું
મુઝે દોનો બરાબર હો યે ગઠડી બાંટ દેતાહુ.
મુઝે કાલી પીયારી હે અને ગોરી સો મન ભતી,
બુરા કીસકો ન કતા હું યે દોનોતો હૈ સંગાતી.
સુના સાંવલ વ ગોરીકા યે ઝગડા હોગયા ખાસા,
દિયે તબ બાટકર રૂપીયે દોનોકી પુરી હુઈ આસા.
કે સન એક હજાર દો સો બરસપર સોલા હુયેથે જબ,
કીસ્સા પઢન મને લિખ્ખા મહેશાબા મિયા મેં તબ.
શુરૂ તારીખ પહીલીકા કીસાકે તે ચલાયા હૈ,
કે હફ્તેકે અન્દર પુરા જુમેકે દિન બનાયા હૈ.
સુખન શેખ દીન કહતા હૈ કે યે બાતાં નહી હોંગી,
પઢો કલમા મોહમ્મદકા લે હરદમ યાદ મૌલાકી.

તમામ શુદ.

કિસ્સા જમ જમાકી ખોપરીકા.

નાગહાં કુદરત ખુદાસે યું હુવાં.
જીન ઝમીનો આસમાં પએદા કીયા.
છાજતી હુએ ઉસહી સાહેબકા બખાન,
જીનને સરજા હુએ એ કુદરત કુલ જહાન.
ખાક પાનીસે અજબ ખલકત ઘડે,
આપ પએદા કરકે નાપએદા કરે.
બહોત હુએ ઉસકા કરમ બર અંબીયા,
મોજીઝા કુદરતકા હુએ ઉનકા દીયા.
બર તમામી અંબીયા હુકકા સલામ,
અઝ હમા આલમ હુએ હદયા મુદામ.
દર રીવાયાને સહી અંઝ રાવીયાં,
જમ જમાકા કીસ્સા યું કીતા બયાં.
એકદીન ઈસા નબી દરયા કીનાર,
હેપતે જાતેથે સનએ કીરદીગાર
રાહમેં આઈ નઝર એક ખોપરી,
બહોત દીનકી થી વોહ જો સુખી સડી.
માસ ગલ માટી હુએથે ઉસકે હાડ,
કીડીયાં ઉસમેં ભરીથી બેશુમાર.

મુહ ઓર આંખોમેં બસ ભરગઈથી ધુલ,
જડ સીતી છુટેથે સબ દાંતોકે મુલ.
ઈસ તરેહ દેખી પડીથી ખોપરી,
દર દીલે ઈસા તફક્કર આં પડી.
કુદરતે રબ દેખકર અચરજ હુએ,
અઝ તફક્કર બીચ વોહ હઅેરત રહે.
સાઅને બાદઅઝ કહે અએ ઝુલજલાલ,
કર મુજહે માલુમ ઈસકા કુલ યેહ હાલ.
યા ઈલાહી તુને યેહ ખલકત કરી,
આપ કુદરત અપની ફેર ઝાહીર કરી.
હુસ્નો ખુબી દેકે ઉસકો મીસલે ફુલ,
ફિર મીલાયા હૈ ઇસે દર ખાકો ધુલ.
તુજહએ સાહેબ બોલનેકી જા નહીં,
હમકો યાં દમ મારનેકી જા નહીં.
યા ઇલાહી કર તુ અબ તેરા કરમ,
મુજહ બતા ઇસ ખોપરીકા સબ ભરમ.
તા કે વાકીફ હું બહાલે ખોપરી,
અવ્વલો આખીર જો ઈસ કે સર પડી.
આએ હૈં જીબરીલ અઝ એઝદ તઆલ,
ખોપરીકો આનકર કીના સવાલ.
બોલ ઈસાસે જો તુજહ પુછે સુખન,
હાલ સબ અપના નથા ઓાર જો કહન.

જીબરીલ ઈસાકો સભી બોલા અહેવાલ,
જાકે પુછો ખોપરીસે તુમ સવાલ.
હઝરતે ઈસા નબી નઝદીક જા,
ખોપરીસે હાલ સબ ઉસકા પુછા.
રબકી સૌગંદ હૈ કહાં અએ ખોપરી,
હાલ અપના કહે મુજહે તુ કયું પડી.
હાલથા અવ્વલ તેગ સુન કીસ મીસલ,
ખુબ સુરતથા કે તુ થા બદશીકલ.
પાદશાહ તુ થા કે યા મરદે ગદા,
મરદે દવલતમંદથા યા બેનવા.
ખોપરી ઈસાસે યુ બોલી સુખન,
મરગએકા મેરે હોગએ કઈ કરન.
બાદશાહથા મયેં બમુલ્કે મીસરો શામ,
હર્ફત કીશવરમેં સુનો મેરાથા નામ.
ચાલીસ હજાર શહેર મએં અપને બનાએ,
સવ હઝારાં બાગ મએં અપને લગાએ.
છે હઝારાંથીં સહેલી મીસલે માહ,
હીરેકી બા જેવરો તાજો કુલાહ.
એક હઝાર પહેલવાંથે લશકરી,
સબકા દેતાથા બહોત મએં દીલબરી.
ચેહેલ હઝારાં બંદએ રૂમી ગુલામ,
હર કિસીકા તાજો ખીલઅતથી ઈનામ.

લાવ લશકરકા નજાનું અંતો પાર,
બહોતથે અફ્રુસું વે અઝ હદો શુમાર.
જુમલા મીસકીના વ દુરવીશા શહેર,
લંગરે શાહીસે ખાતે પેટ ભર.
સાતસવ કુતેથે અઝ બહેરે શીકાર,
બાઝ શીકરે ઓર ચીતે બેશુમાર.
પાદશાહથા ઇસવઝે મએં દરજહાં,
દેખો અબ તોં હાલ મેરા હુએ યહાં.
ફિર કહે ઇસા તુજહે કીતનેક સાલ,
હોગએ હુએં યાં પડા હુએ ઇસ મીસાલ.
વોહ કહા નવે સવ બરસ મુજહકો હુએ,
દેખો ગલકર હાડભી માટી હુએ.
બાદજાં ઇસા નબી ઉસકો કહે,
બોલ પ્યાલા મઓતકા ક્યુંકર પીએ.
તબ કહા ઉસ ખોપરીને હોશીયાર,
મએ ગયાથા એકદીન બહેરેશી કાર.
બહોત કુછ લાયાશીકાર ઉસ દીન પકડ,
શાનો શવકતસે મએં આયા ફીરકે ઘર.
તનમેં પએદા હોગઈ ઉસ દીન જલન,
તપકે મારે જલગયા સારા બદન.
ભુક તો મુતલક મેરી જાતી રહી,
નીંદભી આખોંસે બીલકુલ ઉડગઇ.

મુંહભી મેરા હોગયા એકબાર ઝર્દ,
બંદ બંદમેં હોગયા મેરે જો દર્દ.
આનકર હાઝીર હુએ સારે હકીમ,
બહોતસે શરબત પીલએ મુજહ ફ્હીમ.
લેકીન તપકી સોઝ તો બુજહી નહીં,
કંઈ દવા દારૂ મુજહે લાગી નહીં.
બહોત દીન સર માર રહે સારે તબીબ,
મઓતકી દારૂં નહીં ફીરગએ નસીબ.
સાત દીન ઉસ હાલમેં ગુઝરેજી દહા,
મઓત આ હાઝીર હુઈ તબ નાગહાં.
ચાર ઉસકે હાથથે ઓર ચાર સર,
દેખતે ઉસકો ગયા મએ સુધ બીસર.
મેરે ગલેમેં આકે ડાલે સો ઝન્જીર,
હાલ મેરા હોગયા બહોતહી હકીર.
જીવ તો હલકુમમેં રહેગયા અટક,
જીભ તો હલેશતક મારે ગઈ લટક.
સાંસભી ના લે સકું સીના રંધાએ,
આંખ ઝરાં ખોલકર દેખા ન જાએ.
હાથ દોનોં પહોંચે મલનેસે રહે,
પાંવકે ટખનેભી હલનેસે રહે.
સરકી મેરે ટુટતી જાવે રગાં,
જીવ તો ભાગા ફીરે જાવે કહાં.

ગર ન હોતી બંદ યેહ મેરી, ઝબાં
આસમાં તક પહોંચતી મેરી ફુગાં.
જીવકે એહી સો મગ્યે કીતને કહું,
મઅ્આતકી નલણી ઝબાંમેં હુએ હજું.
મારકર તબ જીવ મેરા લે ચલે,
લાવલશ્કર થા મેરા સો તસમલે.
માલો ઝર ખરચો અગર લાખોં કરોડ,
જીવ લેનેહાર ના હેવે સો છોડ.
હઝરતે ઈસાને ઉસોકા ફિર કહા,
ગોરમેં ક્યા મામેલા તુજહસે હુવા.
જબ અંધેરી ગોરમે તુજહકો સુલાએ,
રાત પહેલી ગોરમેં ક્યું કર સો જાએ.
કહે તુજસે વાં દુખ હુવા યા સુખ હુવા,
દુખ સુખ અપના દે સભી મુજહકો બતા.
જમજમાકી ખેપરી બોલી અસીર,
ગોરમેં રખતે જાએ મુનકિર નકીર.
દેખતેહી ઉનકી સુરત ડર સો આએ,
મએ તો જાના મારકર મુજહકો સો ખાએ.
ચશ્મ અરઝુક રૂખ સીયાહ દંદા દરાઝ,
બાલ લંબથે બદનપર રૂખ ફ્રરાઝ.
હાથમેં હરએકકે ગુરઝે ગીરાં,
એક ગુરઝ મારે તો તુટે આસમાં.

ઉસ તરેહસે આ ખડે મેરે કને,
પુછને લાગે મુજહે દોનોં જને.
કહે શીતાબી કયોં ન હુએ તેરા ખુદા,
મએં કહાં ડરતેહી તુ મેરા ખુદા.
ગુર્ઝ ભારી મુજકો મેહ મારા નભી,
હાડ ચુરા હોગયે મેરે સભી.
અપને નઝીક બાદ મુજહસે બોલેહએં તભી,
કયું ન પેહચાનીકે જાનતા થાર અપના નબી.
કયું ન સજદાં તુને ઉસ પએદા કીયા,
જાન ઓ તન ગૌર ઓનાયતી ન દોલત દીયા.
પાદશાહી દી તુજકો દુનયા ભીતર,
નેઅમત ભી [illegible] મગરુર ભતર.
અબ સજા તેરી મેટી હુએ આએ લાઈ,
માર ખાયા ડર તુ અબ છુટકે નહીં.
ફીરકે માર મેરે તહ ગુરઝે ગીરાં,
ઝરરા ઝરરા હોગએ સબ ઉસ્તેખવાં.
યા નબી અલ્લાહ જો તુમ માગે દુઆ,
તબસે પાયા રસ્તગારી અઝ બલા.
બાતસે ફારીગ જો મએં હુંગા હીતાલ,
ફિર પડંગા સરગે મેરે આ જન્જાલ.
ફિર જલાવેગે મુજહે વે નારમેં,
ઝરરા તાકત નહીં મુજહે ઉસ કારમેં.

કર કરમ મુજહ હાલપર તુ અએ નબી,
માંગ હકસે વોહ મુજેહ બખશે અભી.
યા નબી અલ્લાહ તુમ માંગો દુઆ,
ઈસ અકુબત ઔર બલાસે મુજહ છુડા.
અબ મુજહે તાકત નહીં દુખ સહે સકું,
તુમ બીના યેહ બાત જા કીસકો કહું.
ફિર અગર જીના હો મઅેં દુનયામે આઉં,
બર ખુદા ઔર બા નબી ઈમાન લાઉં.
હઝરતે ઈસા નબી રોકર ચલા,
સીઝદમેં સરરાખકર માંગી દુઆ.
યા ઈલાહી યેહ દુઆ કરતુ કુબુલ,
અઝ તુફૈલે હઝરતે અહમદ રસુલ.
જમજમાકો જીવતા કર યા ઈલાહ,
કર કરમકી તુ મેરેપર એક નીગાહ.
હકકી દરગાહમેં કુબુલ હુઇ યેહ દુઆ,
જમજમા જીવતા હુવા ચંગા ભલા.
બા નમાઝે રોઝો શબ મશગુલથા,
દવલતે દુનયામે જબતક જીવતા.
જીસને ખાઇ સરમેં ઠોકર એકબાર,
ફિર ન છેતરાવે કભુ વોહ બાર બાર.
આકીબત હોકર મુસલમાં વોહ હુવા,
લાયક દીદાર જન્નતકા હુવા.

જમજમા ઈસકિ દામન આ લગા,
અવ્વલો આખીર હુવા ઉસકા ભલા.
દામને હઝરત મોહુમ્મદ મુસ્તફા,
રાતદીન રહેતા હુએ આલેમ સબ લગા.
મઓાત કે દરયાવકા હોવે ઉતાર,
તુમ ઉતારો યા નબી આલમકો પાર.
તુમસે ઉતરેં પાર સબ આલમ તમામ,
હુદયએ આલમ દરૂદાં વસ્સલામ.
તમામ શુદ.

ઉરદુ ઝુબાન ઓાર ગુજરાતી હરફોંમેં પહડનેકે કાબીલ કીતાબે.

નાવેલ	રૂ. આ.
યુસુફ દીલહારા	૦—૧૦
માલતકી બેટી	૦—૮
કમાશનબીબી	૦—૬
પિયારીકા આશીક	૦—૩
તોતા મૈના કામીલ	૧—૮

સુંબાકે મસહુર વમારૂફ સુકમ મીલ નાટક ગાયન મેજબાની
ઔહરે ઇસલામ છપતા હૈ
એક રૂપીયા

	રૂ. આ.
કિસ્સા હાતમ તાઈ	૦—૧૪
કિસ્સા ખલીફા હારૂન રસીદ	૦—૩
નાજની પહાનન બાતસવીર	૦—૨
જહેરે ઇસ્ક ખન્જરે ઇસ્ક	૦—૬
કિસ્સા લૈલા મજનુ	૦—૨
હદીયેતુલ મુસલેમીન	૦—૮
પનસુરા મૈ દુવાએ ગંજુલ આર્સ મૈ દરૂદે તાજ વગેરા	૦—૪
મોલુદ ગુલજારે જમત	૦—૫

શાને ઇસલામ	૦—૧૦
નુરે ઇસલામ	૦—૧૦
શ્રીમતી મંજરી	૦—૧૦
ખુની શેરની	૦—૮
દૌલત કા ગુલામ	૦—૮
દાગે હસરત	૦—૬
સુરખી પુતલી	૦—૬
ચઉદીકી લડકી	૦—૬
આપકા માતીલ	૦—૬
ઇન્દર સભા	૦—૩
દરે એ મોહબત	૦—૩
દોરંગી દુનીયાં	૦—૬
ખુબ સુરત બલા	૦—૮
સૈયદે હવસ	૦—૬
દાસ્તાને અમીર હમઝા	૩—૮
મજમુએ શહાદત	૦—
શાહીદે કરબલા	૦—
સઆદત નામા	૦—
નુરનામા	૦—
શહાદત નામા	૦—
સકરાત નામા	૦—
હલીમા [illegible]	૦—
[illegible]	૦—
[illegible]	૦—
[illegible]	૦—
ગિરસાગીરા [illegible]	૦—
મ સિયાહુર	૦—૩
મરસિયા શરી	૦—૨
ઉદાવત	૦—૩
કરે પાઇરિક	૦—૪
સુરનકા લટકા	૦—૪

મસહુર નામી નામી જદીદ કવ્વાલી

નાઝે મહેબુબા	—૨
આશીકને ખીદમત	૦—૨
ફેસી આંખ શરેલી	૦—૨
તીર કી નજર	૦—૨
ખમખાઇ કિમાશુકા	૦—૨
આશક માશુક કી છેડછાડ	૦—૨
મહોર કવ્વાલી	૦—૬
કવ્વાલકી મહેફીલ	૦—૬
કવ્વાલકી માસુકા	૦—૨
નૌકે એ કવ્વાલી	૦—૬
બોલતી મેના	૦—૨
દીલરૂબા માશુક	૦—૨
રમદા કવ્વાલ	૦—૨
આશીકે બુલબુલ	૦—૨
નીસરી બુલબુલ	૦—૨